

vorsten in onderpand gaven, en tenslotte de borgstelling door de koning van Cochin. Onder de belofte ze spoedig over te geven weigerde de koning van Cochin een acte van afstand van landerijen op Vypin te tekenen. Hij beloofde de landerijen voor de waarde van f 51.908 met de tolrechten aan de Compagnie af te staan, maar de tijd daarvoor vastgesteld is al lang verstreken. Daarentegen maakte de koning aanspraak op de achttien en een half dorpen tussen het door de Compagnie veroverde Pappinivattam [fol. 1992] en het onder de hoogte van de Compagnie vallende Cranganur. Aangezien de koning van Cochin alles wat hij nog bezat, of door leen had verkregen, bij een staatsbezoek aan zijn opperheer Travancore heeft moeten afstaan, zal hij wel spoedig weer om ondersteuning vragen. Daarom maakt de Hoge Regering zich geen zorgen over zijn weigering van afstand, maar deze moet wel zo geschieden dat de koning van Cochin, noch Travancore daarop nog aanspraken kunnen doen gelden. Mocht de koning sterk op de achttien en een half dorp blijven aandringen, dan moeten hem wat verder gelegen landjes, die toch moeilijk te beheren zijn, gegeven worden. Travancore paait de Compagnie met afdoening van de schulden van Attingal van f 46.478 en andere schulden, hoewel het bestuur ze oninbaar acht door de bewijzen die Travancore ervan wenst. Het bestuur is opgedragen om uittreksels uit het contract van 1753 te leveren, waarbij deze schuld werd erkend. [fol. 1993] Tevens wenst men over het ontstaan een extract uit de negotieboeken. Er is onzekerheid over de schulden van de koning van Cochin, doordat, zoals reeds gemeld in de generale missive van 20 oktober 1764, daarin tussen de negotieboeken over 1761/62 en 1762/63 een groot verschil is. Uit een op 29 augustus 1764 ontvangen brief uit Cochin bleek dat het debet bij afrekening ropia 45.849,- en 20 stuivers is geweest. Daarop was aan de koning ropia 45.000,- verstrekt die weer spoedig vereffend zou worden. De Hoge Regering hoopt dat de sindsdien uit Batavia vertrokken nieuwe commandeur Cornelis Breekpot en nieuwe secunde Francis van Abscouw, die het verschil moeten nagaan, dit zullen bevestigen. Nader bericht wordt afgewacht. Travancore maakt aanspraak op zekere eilandjes, Mutu Kunu, vlakbij Cranganur. De zamorin had ze voor ropia 16.000,- verpand en ze zijn met toestemming van Cochin en Travancore door de Compagnie in beslag genomen. [fol. 1994] Travancore zet zijn aanspraken kracht bij met het arresteren van personen en goederen. Er schijnt niet veel tegen te doen te zijn, maar Cornelis Breekpot en Francis van Abscouw moeten deze zaak, met beroep op wisseling in het bestuur, zien te vertragen en rapporteren wat het nadeel van afstand zou zijn. Is uitstel niet mogelijk, dan moet, net zoals voor de achttien en een half dorp, daarvoor een vervanging van te missen landen buiten het gebied tussen Chettuvay en Cochin worden aangeboden. Het pepercontract met de kolathiri is vervallen, doordat zijn vorsten niet in staat zijn te leveren, en het pepercontract met Ali Radja eveneens, doordat hij peper voor eigen rekening laat vervoeren en verkoopt. Kleinere vorsten contracteerden met de Engelsen te Tellicherry, zodat er te Cannanur slechts van particulieren gekocht kan worden. [fol. 1995] Wegens afpersing door Ali Radja is er weinig peper en in de laatste oogsttijd slechts 15.765 $\frac{3}{4}$ lb. De zamorin ontvangt in zijn vrijhavens Calicut en Ponnani veel buitenlandse handelaren, die meer betalen dan de Compagnie. Bovendien moet hij volgens het vredesverdrag met Travancore de peper uit zijn eigen landen tegen de gangbare prijs afstaan, zoals dat ook met Cochin het geval is. Ondanks de belofte van Travancore om 3000 kandijl uit zijn erflanden en 2000 kandijl uit zijn veroveringen te leveren, komt daar niet veel van. Het leverde over tien jaar 24.385 $\frac{469}{500}$ kandijl minder dan het contract voorschrijft. Wat wordt geleverd vermindert ook aanmerkelijk en bedroeg in het laatste jaar te Purakkad 425.151 lb, te Kayamkulam 47877 lb en te Cranganur 46.533 lb, of samen 519.561 lb, ofwel 1009 $\frac{61}{500}$ kandijl. [fol. 1996a] In geheel Malabar ging in 1761/62 de verwerving van peper 102.485 $\frac{1}{2}$ lb achteruit, in 1762/63 92.160 lb en in 1763/64 857.767 $\frac{1}{4}$ lb, of samen een vermindering van 1.052.312 $\frac{3}{4}$ lb¹⁹, dan wel 2104 $\frac{2}{3}$ kandijl. De koning van Travancore verbiedt bovendien inkoop door particulieren en reserveert voor zich de geringe ver-

19 Tenrechte lb 1.052.412, of 2104 $\frac{4}{5}$ kandijl.